

60 ΧΡΟΝΙΑ ΕΟΚ/ΕΕ: Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ

Εργατική - λαϊκή έξοδος από την ΕΕ απάντηση στην κρίση της

του **Δημήτρη Δεσύλλα**, γεωπόνου, πρώην ευρωβουλευτή

Συμπληρώνονται 60 χρόνια από την ίδρυση της ΕΟΚ και την υπογραφή της ιδρυτικής της συνθήκης στη Ρώμη (25/3/1957). Οι αρχηγοί των 27 κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ (με φευγάτη την Αγγλία, ύστερα από το δημοψήφισμα της 23/6/16), οδεύουν προς τη Ρώμη για την πανηγυρική - επετειακή Σύνοδο Κορυφής, το Σάββατο 25 Μάρτη.

Εκεί, οι «27» θα πανηγυρίσουν στο γκρίζο φόντο της βαθιάς και δομικής διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης. Κρίση που απειλεί με κατάρρευση το ίδιο το σαθρό οικοδόμημα της ΕΕ, οξύνει τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς εντός και εκτός της. Κυρίως όμως διευρύνει και βαθαίνει τις αντιΕΕ διαθέσεις των εργαζομένων και της νεολαίας σε όλη την Ευρώπη. Πρόκειται για πανευρωπαϊκή δυσaréσκεια, οργή και αγανάκτηση, λόγω της πολύχρονης και βάρβαρης επιδρομής των «προγραμμάτων σύγκλισης - σύνθλιψης» του **Μάαστριχτ, του Συμφώνου του Ευρώ, του Δημοσιονομικού Συμφώνου της ΕΕ, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (Κ.Α.Π.), των Μνημονίων** και της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων.

Στις συνθήκες αυτές, οι ηγετικοί παράγοντες θα κάνουν απολογισμούς και θα ανταλλάξουν προβληματισμούς για περισσότερη ή λιγότερη ΕΕ, σκληρότερο ή μαλακότερο ευρώ, παραπέρα καπιταλιστική ολοκλήρωση σε βάθος ή σε πλάτος.

Μέσα από διαφωνίες, αντιθέσεις και συγκρούσεις, αλλά με βασικό κριτήριο το κοινό καπιταλιστικό - ιμπεριαλιστικό συμφέρον, θα αναζητήσουν τον κοινό τόπο για τη διάσωση της ΕΕ και για τη συγκεκριμένη μορφή που αυτή θα πάρει την επόμενη δεκαετία.

Όλα δείχνουν ότι ο ηγετικός πυρήνας, με επικεφαλής τη Γερμανία, προσπαθεί να επιβάλει μια αντιδραστική «φυγή προς τα εμπρός» και μια νέα, πιο βάρβαρη επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων, με τη μορφή της «**ΕΕ των πολλαπλών ταχυτήτων**» και των ενισχυμένων και διαφοροποιημένων συνεργασιών και συμμαχιών στο εσωτερικό της.

Πολλαπλές ταχύτητες ανισομετρίας, δηλαδή σκληρός πυρήνας με Γερμανική ηγεμονία, Ευρωζώνη πρώτης και δεύτερης ταχύτητας, περιφερειακοί φτωχοσυνέταιροι εκτός Ευρώ – εντός ΕΕ.

Ενισχυμένες συμμαχίες και συνεργασίες ορισμένων μόνο χωρών – μελών της ΕΕ σε διαφορετικά επίπεδα καπιταλιστικής ολοκλήρωσης, όπως είναι η άμυνα, η ασφάλεια, η Ευρωζώνη, η φορολογική πολιτική, το διεθνές εμπόριο, οι σχέσεις με ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα.

Το σχέδιο αυτό, γερμανικής έμπνευσης, συζητήθηκε ήδη στην πρόσφατη «μίνι Σύνοδο Κορυφής» των τεσσάρων μεγάλων χωρών (Γερμανία, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία), που έγινε στις Βερσαλλίες (6/3/2017). Την ίδια ακριβώς κατεύθυνση εξυπηρετούν και τα πέντε σενάρια της «**Λευκής Βίβλου**» για το μέλλον της ΕΕ μέχρι το 2025, που παρουσίασε για συζήτηση ο Ζ.Κ. Γιούνκερ στο Ευρωκοινοβούλιο (1/3/2017).

Με την **ΕΕ των «πολλαπλών ταχυτήτων**» και των ενισχυμένων συνεργασιών, οι ηγεμονικές δυνάμεις της επιδιώκουν να αμβλύνουν τις ενδοϊμπεριαλιστικές και ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις και να ματαιώσουν τις «φυγόκεντρες» τάσεις. Κυρίως επιδιώκουν να εκτονώσουν, ενσωματώσουν και ακυρώσουν τις αντιΕΕ διαθέσεις των εργαζομένων και της νεολαίας που παίρνουν Πανευρωπαϊκές διαστάσεις, ανεξάρτητα από την αντιφατικότητα, τη ρευστότητα και το βάθος του πολιτικού περιεχομένου τους. Περιεχόμενο αντιΕΕ, που οι ευρωλάγνοι κάθε απόχρωσης και παραλλαγής υποτιμούν, λοιδωρούν, τσουβαλιάζουν και συκοφαντούν ως δεξιό και αντιδραστικό «ευρωσκεπτικισμό», χαρίζοντάς το στον Τραμπ και στη Λεπέν!

Τα 60χρονα της ΕΕ είναι μια καλή ευκαιρία για να κάνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία τους δικούς τους απολογισμούς και προγραμματισμούς. Ειδικά στη χώρα μας, είναι ευκαιρία να θυμηθούν και να συγκρίνουν τι τους έταξαν ο «αρχιτέκτονας» της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ το 1981 Κώστας Καραμανλής και οι διάφοροι «αριστεροί» ευρωλάγνοι και **τι έγινε στην πραγματικότητα :**

1.- Αντί για «προστασία των εθνικών μας συνόρων που θα γίνουν και σύνορα της

ΕΕ με την Τουρκία», αυτά έγιναν απροσπέλαστος φράχτης μόνο για τους κατατρεγμένους πρόσφυγες και μετανάστες και «σουρωτήρι» για τις προκλητικές παραβιάσεις των στρατοκρατών του Ερντογάν, χρυσή ευκαιρία για νέα πολεμική «αγορά του αιώνα» και νέες μίζες.

2.- Αντί για «δίκαιη λύση του Κυπριακού με τη βοήθεια της ΕΕ», παρά την ένταξη και της Κύπρου στην ΕΕ, τα διχοτομικά σχέδια «τύπου Ανάν» διαδέχονται το ένα το άλλο, με πρόσθετο έπαθλο την αρπαγή και διανομή του ενεργειακού πλούτου της Κύπρου.

3.- Αντί για «εμβάθυνση της δημοκρατίας και των δημοκρατικών θεσμών», ήρθαν οι Ευρωτρομονόμοι, το ηλεκτρονικό Ευρωφακέλωμα, η ρατσιστική «ΕΕ - φρούριο», η επιτροπεία - κηδεμονία, τα Μνημόνια διαρκείας, η πλήρης διακωμώδηση της λαϊκής κυριαρχίας.

4.- Αντί για «ισότιμοι εταίροι σε όλες τις αποφάσεις», οι Έλληνες Πρωθυπουργοί, Υπουργοί και πολιτικοί αρχηγοί, έγιναν καρπαζο-εισπράκτορες του Σόιμπλε.

5.- Αντί για «εξίσωση προς τα πάνω μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δικαιωμάτων», η εξίσωση γίνεται συνεχώς προς τα κάτω, καθώς οι Γερμανικοί μισθοί γίνονται Ελληνικοί και οι Ελληνικοί γίνονται Βουλγάρικοι (ήδη 600.000 εργαζόμενοι στη χώρα μας «αμείβονται» με κάτω από 400 ευρώ το μήνα μεικτά)!

6.- Αντί για «ανάπτυξη της χώρας μέσω των ταμείων της ΕΕ», ήρθε η «φάπα» του ΦΠΑ που όλο μεγαλώνει, η ενίσχυση του πολυεθνικού κεφαλαίου, το πάρτυ των «εθνικών εργολάβων» και λοιπών ευρωπρωκτικών και η γενικευμένη διαφθορά των συνειδήσεων με τις επιδοτήσεις της ΕΕ και τις σχετικές απάτες.

7.- Αντί για «επενδύσεις και αύξηση της απασχόλησης», η ανεργία απογειώθηκε (1,5 εκατομ. άτομα, 25%), τα καλύτερα νιάτα μας πήραν ξανά το δρόμο της ξενιτιάς, η ευρωφτώχεια γενικεύτηκε (πάνω από 30%). Ο δημόσιος πλούτος ξεπουλιέται μέσω ΤΑΙΠΕΔ και του κακόφημου Υπερταμείου, για 100 ολόκληρα χρόνια, για να πληρωθούν οι τοκογλύφοι δανειστές, γιατί το δημόσιο χρέος της χώρας από 20% που ήταν το 1981, χρονιά ένταξης στην ΕΟΚ, έχει φτάσει τώρα στο 180%!

8.- Αντί να «κατακτήσουμε τη μεγάλη αγορά της ΕΟΚ - ΕΕ με τα αγροτικά μας

προϊόντα», η χώρα μας μετατράπηκε από εξαγωγέα αγροτικών προϊόντων (πριν από το 1981) σε εισαγωγέα, με το αγροτικό εμπορικό έλλειμμα να φτάνει τα 3,5 – 4 δισ. ευρώ το χρόνο, ξεπερνώντας κατά πολύ το σύνολο των ετήσιων «αγροτικών» επιδοτήσεων της ΕΕ (2,5 δισ. ευρώ). Στα 36 χρόνια παραμονής σε ΕΟΚ – ΕΕ ξεκληρίστηκαν 500.000 φτωχοί αγρότες, ενώ τα χειρότερα έρχονται με το «Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων» του ΣΥΡΙΖΑ και με τη νέα ΚΑΠ της ΕΕ (2015 – 2020).

Αποδείχτηκε έτσι περίτρανα, ότι η ΕΕ δεν μπορεί να γίνει των εργαζομένων και των λαών, όπως παπαγάλιζαν για χρόνια ο Κύρκος και ο Σημίτης, που ταύτιζαν σκόπιμα και αυθαίρετα την ΕΕ με την έννοια της Ευρώπης.

Ότι είναι πραγματική φυλακή για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. **Δεν** διορθώνεται, **δεν** εκσυγχρονίζεται, **δεν** μεταρρυθμίζεται, όπως λένε και τώρα οι δεξιοί και «αριστεροί» ευρωλάγνοι.

Δεν μπορεί να γίνει πιο δημοκρατική, πιο περιφερειακή, πιο οικολογική, πιο φεμινιστική, όπως καλοπροαίρετα αλλά μάταια προσπαθούν κάποια κινήματα, επιδοτούμενα μάλιστα από την ΕΕ.

Η μόνη ρεαλιστική προοπτική είναι να ανατραπεί με την πάλη των εργαζομένων και των λαών. Αυτό υπογραμμίζουν με τον τρόπο τους και τα δημοψηφίσματα που έχουν γίνει μέχρι σήμερα:

Οι **Νορβηγοί** είπαν δύο φορές «ΟΧΙ» στην ένταξη στην ΕΕ το 1972 και το 1994, οι **Δανοί** δύο «ΟΧΙ», το 1992 στο Μάαστριχτ και το 2000 στο Ευρώ, οι **Ιρλανδοί** δύο «ΟΧΙ» στις συνθήκες της Νίκαιας (2001) και της Λισαβόνας (2008), οι **Γάλλοι** και οι **Ολλανδοί** «ΟΧΙ» στο Ευρωσύνταγμα το 2005 και το πέταξαν στα σκουπίδια, οι **Κύπριοι** «ΟΧΙ» στο σχέδιο Ανάν και οι **Άγγλοι** πέρυσι ψήφισαν «*Έξω από την ΕΕ*».

Την ώρα που Τσίπρας και Σόιμπλε «μαγειρεύουν» μεθοδικά το 4ο Μνημόνιο διαρκείας και ο Μητσοτάκης με τον Μ. Βέμπερ (αρχηγό του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος) προτείνουν ένα νέο πανευρωπαϊκό «πρόγραμμα» δηλητηριωδών αντεργατικών «μεταρρυθμίσεων» τύπου Σρέντερ στη Γερμανία (Ατζέντα 2000), η πολιτική πάλη για **εργατική και λαϊκή έξοδο** της Ελλάδας και κάθε χώρας από την ΕΕ, γίνεται **όρος επιβίωσης** των εργαζομένων και της νεολαίας. Αποτελεί συγκεκριμένη μορφή και εθνική συμβολή στο διεθνιστικό καθήκον για τη

διάλυση της καπιταλιστικής – ιμπεριαλιστικής ΕΕ και την οικοδόμηση μιας άλλης, εργατικής σοσιαλιστικής διεθνοποίησης με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, στην περιοχή μας, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Αποτελεί βασικό πολιτικό στόχο – κρίκο ενός εργατολαϊκού μετώπου αντιπολίτευσης – ρήξης – ανατροπής, ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος, καθώς και δρόμο προσέγγισης της αντικαπιταλιστικής επανάστασης. Στον αγώνα αυτό συμβάλλει ουσιαστικά η ενωτική πρωτοβουλία **«ΔιΕΕξοδος»**, που πρέπει να στηριχτεί ολόπλευρα.

Η πολιτική πάλη για έξοδο από την ΕΕ γίνεται σήμερα «λυδία λίθος» για κάθε πολιτική δύναμη, αγωνιστή και αγωνίστρια της μαχόμενης Αριστεράς. Είναι ανεπίτρεπτο να μένει στη μέση, να περιορίζεται και να ευνουχίζεται (έξοδος μόνο από το ευρώ), με τη λογική των σταδίων ή για λόγους «πλατύτερων» πολιτικών συμμαχιών. Δεν μπορεί να ακυρώνεται, δηλαδή να παραπέμπεται στις καλένδες της «λαϊκής εξουσίας» χωρίς επανάσταση, όπως κάνει το ΚΚΕ. Γιατί, όπως είχε προβλέψει ότι θα γίνει ο Λένιν, την ΕΟΚ – ΕΕ την έφτιαξαν οι καπιταλιστές *«για να πνίξουν από κοινού το σοσιαλισμό στην Ευρώπη»!*

dieexodos.gr